

3. Melyet én azért kérek, hogy meglássam / Az Úrnak felséges dicsőségét, / És ő szent templomát látogathassam, / Mely tiszteletére építtetett. / Mert engem hajlékába befedez / Én háborúságimnak idein, / És elrejt engem rejtkehelyein, / Magas sziklára bizton fölhelyez.
4. És az én fejemet ő felemeli / Ellenségimen, kik körülvettek; / Azért az ő hajlékában őnéki / Felszóval áldozom, és éneklek: / Uram, mikor hozzád felkiáltok, / Figyelj énrám, és hallgass meg engem; / Kegyelmezz meg, légy gyámolom nékem, / Midőn tehozzád szívből óhajtok!
5. Tefelőled ezt mondja az én szívem: / Keressétek az én színe-met! / Azért nékem is ez igyekezetem: / Nézhessem, Uram, te szent színedet. / Ne fordítsd el hát orcádat tőlem, / Szolgádat ne vedd el haragodban; / Vigasztalj meg nyomorúságimban: / Segíts meg, Uram, ne hagyj el engem!
6. Mert mind én atyám s anyám elhagy engem, / De az Úr kegyesen hozzá vészen. / Mutasd meg, Uram, te utadat nékem, / Ellenség ellen tarts ösvényedben! / Kívánságukra ellenségimnek / Ne adj engemet, mert sokan vannak, / Kik ellenem hamisságot szólnak, / Hazudnak, és erőszakot tesznek.
7. Ha nem hittem volna, hogy még éltemben / Jóvoltát az Úrnak meglátandom / Az élőknek földén: hát immár régen / Odalett volna minden én dolgom. / Várjad azért biztonnal az Urat, / Légy víg és bátorságos szívedben, / Mert téged megtart a nagy Úr Isten, / Csak tőle várjad hát oltalmadat.